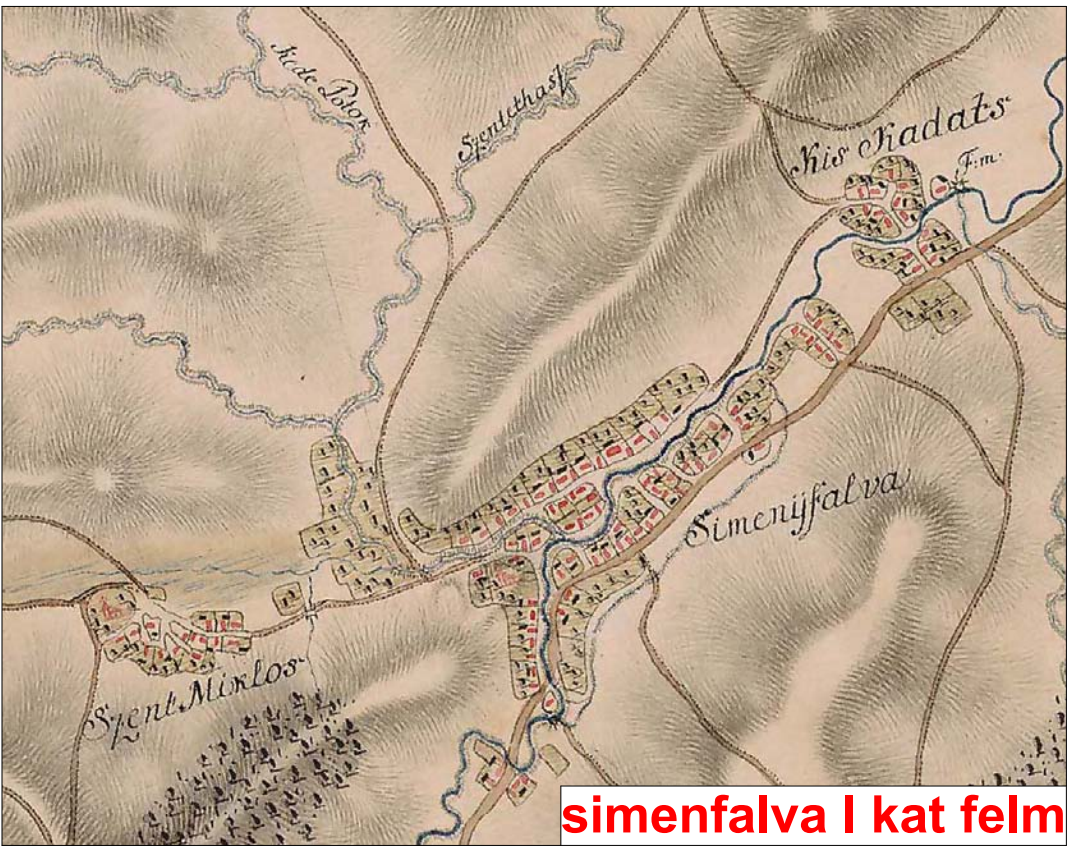
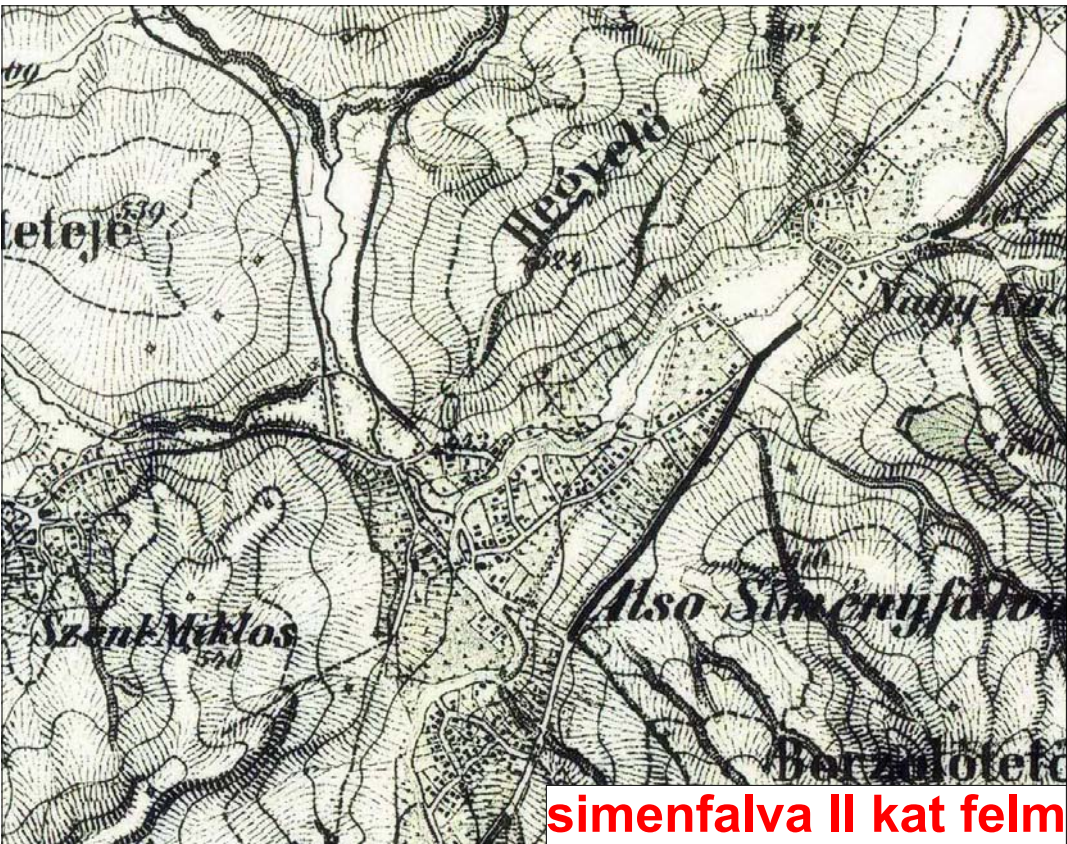




siménfalva I kat felm



siménfalva II kat felm



siménfalva III kat felm



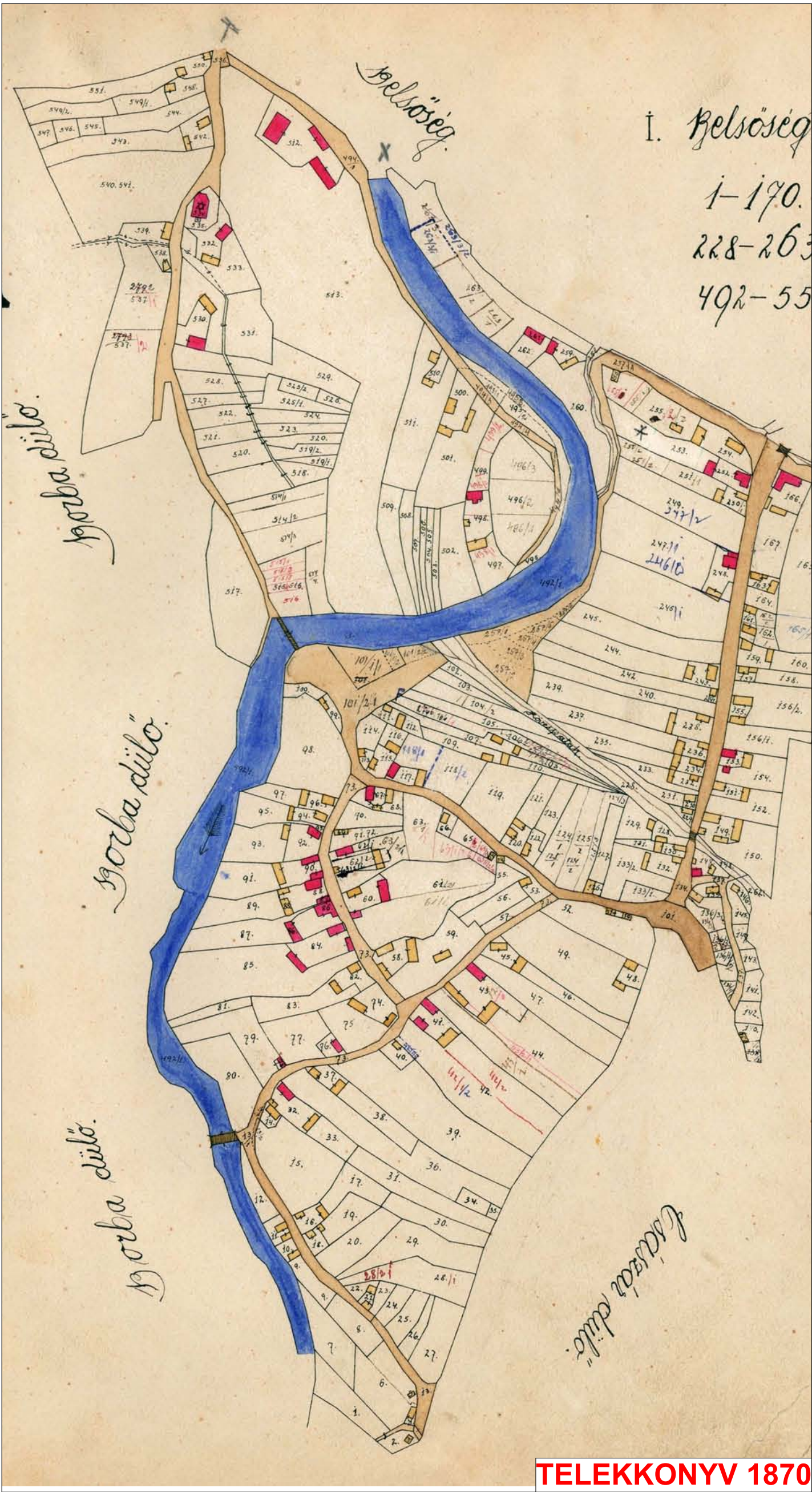
DSCF2236



falukep5



DSCF2238



TELEKKONYV 1870



SIMENFALVA SAT OK

A település nevét régi templomának védőszentjéről, Szent Simonról kapta, a régies megnevezés Semjénfalva volt. A Siménfalvi határban talált régészeti leletek bizonyítják, hogy a település már a késő neolitikumban lakott volt. A falutól nyugatra a Cserehátan bronzkori leletek kerültek elő, a környező területeken több, részben feltárt archeológiai területet tartanak nyilván. Az 1333-as pápai tizedjegyzékben a falu először jelenik meg írásos dokumentumban, Sante Simion néven emlegetik, ekkor már plébániatemploma volt. Az első hivatalos népességi adat az 1850-es népszámlálás idejéről származik, akkor 147 magyar és 660 magát székelynek valló ember élt a faluban. A 2002-es népességre vonatkozó hivatalos adatok 1033 magyar és 15 román nemzetiségű lakosról számolnak be, felekezeti eloszlásuk szerint: 893 unitárius, 109 református, 19 ortodox, 18 római katolikus, 6 görög katolikus, 2 baptista és 1 evangélikus. Határában a 880 m magas Várhegyen ismeretlen korú földvár sáncai látszanak, melyet Orbán Balázs Kadicsa várának nevezett el. A romok akkor Nagykadács határába estek – innen a neve. Orbán Balázs az északnyugatra emelkedő Pothárd-tetőn is sáncnyomokat talált. Egykori középkori temploma a többszöri átépítések során teljesen eltűnt. Unitárius temploma 1808 és 1811 között épült, déli bejáratán az 1586-os évszám olvasható. Tornya 1818-ból való, a középkori torony átépítésével kapta jelenlegi alakját.

Református temploma 1792-ben épült a Székely-kúria udvarán. Siménfalván kapott birtokot Székely Mózes erdélyi fejedelem, ahova később kastélyt építtetett, melyet 1805-ben bontottak le. A falu szerkezeti fejlődésében töréspontot képez a Gátrétjébe (a két templomtól déli irányban, a Nyikó pataka által körülölelt földnyelv) települt régi falumag elhagyása a XIX sz. elején. Itt haladt át a régi orszáút is a mai Bárgác vonalán (jól mutatja ezt az első katonai felmérés), de a Fehér Nyikó gyakori áradásai sok kárt tettek az oda épült portákban, így azokat az ott lakók feladni kényszerültek. A falu szerkezetében jól elhatárolható morfológiai egységet képez az Alszegei rész, mely egy háromszög alakú "kompakt" magból és a sarkokból sugaras irányban kiágazó "nyúlványokból" áll. Szintén elkülönül a Nyikó jobb oldalán az Alba pataka által határolt Sáros utca, a régi templomot is magába foglaló terület is. További "szegeket" alkotnak az Alba patakának bal partján a Fűzes és a Nyikó bal partján a Bárgác-Kis utca-Új utca tömb. A Főút mentén szép számmal találunk a két világháború közötti időben épült házakat és a Parokia méltóságos épülete is itt kapott helyet. A Főút beépítési mintázata a régi utcákkal való találkozásoknál sűrűsödést, a közbeeső részekben pedig nagy "foghíjakat" mutat. Ez a terület a régi mag elhagyásával, az áthaladó kereskedelmi útvonal áthelyezése után kezdett beépülni (A második katonai felmérésen már a jelenlegi nyomvonal látható). Az utcaképre nem jellemző a rendezett beépítés, gyakoriak a foghíjak, üres telkek, főleg a falu morfológiai egységeinek határán, illetve a Nyikó patakának közelében.



DSCF0833



DSCF0823



DSCF1193



DSCF1205



DSCF0977



DSCF1132

SIMÉNFALVA - TELEPÜLÉSSZERKEZET